

ת"פ 49348/07/21 - מדינת ישראל נגד יאסר אבו סבילה, זוהיר אבו כף

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 49348-07-21 מדינת ישראל נ' אבו
סבילה (עציר) ואח'

בפני	כבוד השופטת שוש שטרית	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד שגיא
	המאשימה	אבנעים
נגד		
הנאשמים		1. יאסר אבו סבילה (עציר) - בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד אסתר בר ציון ועו"ד ויקטור אוזן 2. זוהיר אבו כף (עציר) - בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד אחמד וותד

גזר דין

על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן הורשע נאשם 1 בהסגת גבול פלילית, עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין + סעיף 29 (א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: החוק); בגניבה, עבירה לפי סעיף 384 בחוק; בסיוע לניסיון לגניבת רכב (2 עבירות), לפי סעיף 413 ב + סעיף 31 + סעיף 25 בחוק.

על יסוד הודאתו עובדות כתב האישום המתוקן הורשע נאשם 2 בהסגת גבול פלילית, עבירה לפי סעיף 447 + 29 (א) בחוק; ניסיון לגניבת רכב (2 עבירות), לפי סעיף 413 ב + סעיף 29 (א) + סעיף 25 בחוק.

כתב אישום המתוקן

1. מעובדות האישום הראשון עולה כי ביום 03.07.2021, לפנות בוקר הגיעו הנאשמים למחסן בו מתגורר המתלון בקיבוץ ניצנים, הסיגו גבול בכך שפתחו את חלון המחסן, נכנסו לתוכו וגנבו חדא כלים וציוד המשמש לעבודה כמפורט בכתב האישום ועוד גנבו מפתח של רכב.

על פי העובדות באישום השני, בהמשך למתואר הראשון, נאשם 2 ניסה לגנוב ממרכז הכלים הסמוך למחסן את רכבו של המתלון מסוג איסוזו בכך שהניע את הרכב באמצעות המפתח שגנב עם נאשם 1 קודם לכן מהמחסן. בהמשך נסע נאשם 2 עם הרכב עד לשטח הסמוך לבסיס הצבאי ג'ליס שם נתקע הרכב, ואז הזמינו הנאשמים גרר על מנת שיגרור עבורם את הרכב הגנוב לשגב שלום. בסופו של דבר, הרכב לא נגרר ואותר על ידי המתלון.

על פי העובדות באישום השלישי, ניסה נאשם 2 לגנוב טרקטור מסוג פיאת השייך למתלון בכך שהניע את הטרקטור בדרך שאינה ידועה ונסע עמו מרחק של 100 מטרים בעוד שנאשם 1 מסייע לו בכך.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

2. כראיות לעונשו של נאשם 1 הגישה ב"כ התובעת, עוה"ד הילה אליהו, את רישומו הפלילי והתעבורתי, 2 גזר דין, האחד מת"פ 48472-11-17 הכולל מאסר על תנאי בר הפעלה בן 5 חודשים, השני מת"פ 28616-02-19 הכולל מאסר על תנאי בר הפעלה בן 12 חודשים והתחייבות בסך 10,000 ₪. גזר דין מת"פ 34601-10-19 הכולל מאסר על תנאי אשר הוארך בת"פ 28616-02-19 שלעיל ושנכון להיום הינו חב הפעלה.

אשר לנאשם 2 הגישה את רישומו הפלילי וגזר דין מת"פ 36468-12-19 הכולל שני מאסרים על תנאי בני 10 ו-3 חודשים ברי הפעלה.

בטיעוניה בכתב עמדה על הערכים בהם פגעו הנאשמים במעשיהם וטענה כי מידת פגיעה משמעותית וגבוהה. ב"כ התביעה סברה כי מתחם העונש ההולם את כלל מעשיו של נאשם 1 צריך וינוע בין 9 ל-17 חודשי מאסר בפועל, ואשר למתחם העונש ההולם לכלל מעשיו של נאשם 2 סבר כי זה צריך וינוע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות לרבות העובדה כי המחסן אליו הסיגו הנאשמים גבול שימש למגוריו של המתלונן, לכך שהסגת הגבול בוצעה בשעת לילה תוך יצירת סיכונים משמעותיים להתקלות עם המתלונן. עוד עמדה והדגישה בנחישות הנאשמים לגנוב את כלי הרכב חרף שנתקעו עמם ועד כדי שהזמינו גרר סמוך למקום גניבתם.

אשר לעונשו של כל אחד מהנאשמים בתוך המתחם ציינה המאשימה בעובדה כי כל אחד מהנאשמים בעל עבר פלילי בעבירות דומות לרבות מקבץ מאסרים מותנים שלא היה בהם להרתיעם מחזור לבצע עבירות דומות.

התובעת עתרה למקם עונשו של נאשם 1 ברף הגבוה של המתחם נוכח עברו הפלילי המכביד, ואילו את עונשו של נאשם 2 בקשה למקם ברף הנמוך.

ב"כ נאשם 1, עו"ד אסתר בר ציון הלינה על כי תיאורי התובעת את נסיבות האירוע מחמירות למדי ובמנותק מהתיקון המשמעותי של עובדות כתב האישום אליו הגיעו הצדדים ערב ישיבת ההוכחות ולאחר מו"מ ממושך. נטען כי נאשם 1 לא היה בשטח במהלך האירועים המתוארים באישומים השני והשלישי, אלא הוזמן לשטח על ידי נאשם 2 (טענות שאין להן זכר בכתב בעובדות כתב האישום).

ב"כ הנאשם הדגישה בעובדה כי כלי הרכב שניסה נאשם 2 לגנוב נתפסו והוחזרו לבעליהם ואותם כלי עבודה שנגנבו מהמחסן אף הם הושבו לבעלים.

ב"כ הנאשם בקשה לתת משקל משמעותי להודאת הנאשם לאחר תיקון כתב האישום תוך שעמדה על חסכון בזמן שיפוטי יקר, בין היתר נוכח שלשמיעת הראיות היו נדרשות ישיבות רבות לשמיעת 40 עדי תביעה. אשר לנאשם ציינה כי הוא בן 33, נשוי ואב ל-5 ילדים. נטען כי הנאשם מאס מהעולם העברייני, כי די ברור לו כי הוא פוגע במשפחתו וכי בכוונתו לנקות שולחן ולהפעיל את כל המאסרים המותנים בסיום ההליך בתיק זה. ביחס למתחם טענה כי בשים לב לחלקו של הנאשם הרי זה צריך וינוע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשים.

אשר למאסרים המותנים העומדים ותלויים לחובת הנאשם, בקשה כי אלה יופעלו כולם בחופף לעונש שבית המשפט

ישית. לדידה לא מדובר בבקשה מופרכת ובשים לב למתחם העונש לו עתרה המאשימה.

בטיעוניו לעונש, ציין ב"כ נאשם 2 עו"ד אחד ווידע בכך שסמוך לאחר ישיבת הוכחות הראשונה, הנאשם חזר בו מכפירתו, לקח אחריות על מעשיו כמתואר בכתב האישום המתוקן, הודה ולמעשה חסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם הודה, לקח אחריות, חסך זמן שיפוטי יקר ובקש כי לכך יינתן משקל משמעותי בבחינת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש שיקבע.

אשר למתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם טען לפער משמעותי ולא סביר בין המתחם לו עתרה המאשימה בעניינו של נאשם 1 לעומת המתחם לו עתרה בעניינו של נאשם 2. לדידו מתחם העונש ההולם נכון כי ינוע בין 12 ועד 20 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונשו של הנאשם הפנה לטיעוני התביעה לפיהם עתרה למקם עונשו ברף הבינוני-נמוך לאור כך שעברו הפלילי כולל הרשעה אחת בלבד, ועתר למקמו ברף הנמוך ביותר של המתחם אותו סבר כהולם את מעשי הנאשם. אשר למאסרים על תנאי סבר כי יש לחפוף אותם בתקופת העונש שתושת על הנאשם בתיק זה, ושוב הפנה להקלה המתבקשת לאור הודאת הנאשם על המשתמע ממנה. אשר לנסיבות האישיות טען כי קודם למעצרו עבד הנאשם ברפת, כי מדובר במי שמשפחתו קשת יום וכי הנאשם מתחרט בכנות על מעשיו.

נאשם 1 הצטער על מעשיו ובקש הזדמנות נוספת. ציין כי יש לו משפחה וילדים וכי הסתבכותו היא אך תוצאה של נגירות אחר חבריו.

נאשם 2 אף הוא הביע צער על מעשיו, בקש לחזור הביתה ולעזור בפרנסת המשפחה ועוד הוסיף וציין כי התארס לפני כ 7 חודשים.

דין

מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמים

3. הערכים המוגנים שבבסיס האיסור בעבירות רכוש בכלל ועבירות של גניבת כלי רכב בפרט, נועדו להגן על קניינו של אדם, על ביטחונו, פרטיותו, שלוותו ותחושת הביטחון של הציבור בכללותו.

בקביעת מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע כל אחד מהנאשמים על פי חלקו כנלמד מעובדות כתב האישום, אתחשב במידת פגיעתם בערכים המוגנים, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובענישה הנוהגת במקרים דומים פחות או יותר.

עובדות כתב האישום מלמדות במובהק על פגיעה גבוהה ומשמעותית של כל אחד הנאשמים בערכים המוגנים. נסיבות ביצוע העבירות מעלות כי באישון הלילה, סמוך לשעה 03:00, הגיעו הנאשמים לקיבוץ ניצנים בכוונה לגנוב בתחום הקיבוץ, תוך התעלמות מהסיכונים הגלומים בעצם הסגת הגבול למחסן המשמש בין היתר למגוריו של נוח אבו עומר, המתלונן, נכנסו מבעד לחלון של המחסן וגנבו מרכושו של נוח אבו עומר ציוד המשמש לעבודה (רתכת, דיסק של

חברת בוש, משקל אלקטרוני, שרשראות ברזל) ובנוסף גנבו מפתח לרכב מסוג איסוזו.

סמוך לאחר מכן, סייע נאשם 1 לאשם 2 אשר ניסה לגנוב ממתחם בו מרוכזים כלי עבודה ואשר ממוקם סמוך למחסן, את רכבו של המתלונן. נאשם 2 הניע את הרכב באמצעות המפתח אותו גנבו הנאשמים קודם לכן. ונסע עם הרכב הגנוב עד הגיעו סמוך לבסיס הצבאי ג'ליס, שם, נוכח שמוט ההגה נשבר, נתקע הרכב הגנוב. הנאשמים לא אמרו די ובעזות מצח הזמינו רכב גרר שיגרור עבורם את הרכב הגנוב לישוב שגב שלום. על פי העובדות עולה כי בסופו של דבר, הרכב לא נגרר ואף אותר על ידי המתלונן.

נאשם 2 מוסיף ומחמיר במעשיו (ומכך גם מחמירים מעשי נאשם 1 ביחס לחלקו במעשי העבירות) בכך משלא עלה בידו לגנוב את רכבו של המתלונן כמתואר לעיל, פנה לגנוב מתוך מתחם ריכוז הכלים הסמוך למחסן כאמור, טרקטור מסוג פיאט השייך למתלונן תוך שנאשם 1 מסייע לו. נאשם 2 הניע את הטרקטור בדרך שאינה ידועה ונסע עמו מרחק של 100 מטרים.

בסופם של אירועים, ניסיונות גניבת כלי הרכב לא צלחו. עם זאת, קביעת מתחם העונש נדרשת לנסיבות ביצוע העבירות אשר גם אם לא מצאו ביטוי בהוראת החיקוק הן נלמדות במובהק מעובדות כתב האישום - **ראשית**, הנאשמים הסיגו גבול אמנם למחסן אולם זה אין חולק משמש כמקום מגוריו של המתלונן. הנאשמים עשו כן באישון לילה תוך שהם יוצרים סיכונים מוגברים להתקלות עם המתלונן ו/או עם אחרים בהינתן שאותו מחסן מצוי בשטחי הקיבוץ.

שנית, הרכוש אותו גנבו הנאשמים מתוך המחסן הינו ציוד המשמש לעבודה שלא הוחזר ומכאן שנזקי המתלונן אינם מתמצים באובדן הערך הכספי של כלים אלו באובדן ימי עבודה. הנסיבות מחמירות עוד יותר כבהמשך ניסה נאשם 1 לגנוב את רכבו של המתלונן ובתוך כך גרם נזק למוט ההגה. משלא עלה בידי הנאשמים לגנוב את הרכב, חרף הנחישות והמאמץ שהשקיעו בהזמנת גרר להשלים את מלאכת הגניבה, פנו לגניבת **טרקטור שהינו כלי רכב חקלאי** המשמש לעבודה, כשברי שמעבר לעלותו הכספית היו מתווספים נזקי אובדן ימי עבודה בפועל על כל המשתמע מכך.

העובדה כי הוראת החיקוק הינה בעבירת גניבה ולא בעבירת גניבת כלי/ אמצעי/תוצר עבודה לפי סעיף 384א (א)(2) בחוק העונשין - אינה מפחיתה מחומרת מעשיהם כעולה מעובדות כתב האישום והמתואר לעיל.

עובדות כתב האישום מלמדות על תכנון והתארגנות מראש של הנאשמים לביצוע העבירות חלקן ביצעו בצוותא חדא, כשהם עושים את הדרך ממקום מגוריהם בשבט אבו כף עד לקיבוץ ניצנים, בנוסף, ינתן משקל לניסיונות החוזרים של הנאשמים להשלים את עבירות גניבת כלי הרכב חרף התקלות שנקרו בדרכם ולמרות אותו "**חלון הזדמנויות**" שנפתח עבורם לשקול מעשיהם להתחרט ולעזוב את הקיבוץ. הנאשמים לא עשו כן אלא בחרו לעשות שוב ושוב על מנת לגנוב את רכושו של המתלונן, ללא חשש וללא מורא.

4. גניבת רכב טומנת בחובה מכלול נזקים לקרבן העבירה ולחברה בכלל, נוכח נפיצותה של העבירה והשלכותיה אשר הביאו לחקיקת סימן ה1 בפרק יא בחוק העונשין שכותרתו "**עבירות בקשר לרכב**" אשר לצדן נקבעו עונשים חמורים מהעונשים הקבועים לעבירות הרכוש הכלליות. כידוע, הפגיעה אינה מתמצה בקניינו של האדם אשר רכבו נגנב, שכן לצדה השלכות כלכליות על כלל ציבור הנהגים, נוכח השפעת מכת גניבת כלי רכב על העלאת פרמיות הביטוח. בנוסף, בשל נפיצותה ציבור גדול נושא בעלויות כספיות משמעותיות בשל הצורך באמצעי מיגון שונים. על אלה, יש

להוסיף את עוגמת הנפש הרבה הנגרמת לקורבן העבירה עקב השינוי שחל בשגרת יומו ועת נאלץ הוא להתפנות מענייניו לצורך הסדרת הבירוקרטיה הכרוכה בכלי רכב חלופי וא/או באמצעי עבודה חלופיים.

הרבה וחמור יותר מהפגיעה הכלכלית נמצא בסיכונים הפוטנציאליים הגלומים בהסגת גבול אל מקום מגוריו של אדם ואלה הגלומים בגניבת כלי רכב אשר במקרים רבים התממשו והביאו לפגיעה בנפש וגוף ואשר כלל גורמות לפגיעה קשה בתחושת הביטחון האישי.

נחזור ונדגיש כי עבירה של גניבת רכב מוגדרת כבר למעלה משני עשורים כ **"מכת מדינה"**. בשל הסכנה הגלומה בעבירה זו לשלום הציבור, נפוצותה ונזקיה, בתי המשפט חזרו ועמדו בשורה ארוכה של פסקי דין, על החשיבות בסיווגה כבעלת חומרה יתרה. משך למעלה משני עשורים יוצאים בתי המשפט בקריאה להחמרה בענישה על מנת להרתיע את מי שהורשע בעבירות אלה ועבריינים פוטנציאליים. כך בע"פ 11194/05 **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (15.05.06):

"המדיניות הכוללת בעבירות גניבת רכב, ולא כל שכן כשמצטרפות אליהן עבירות נלוות... הכרח שתהא מחמירה. למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור ... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

ברע"פ 1708/08 **לוי נ' מדינת ישראל** (21.2.2008) עמד בית המשפט על הצורך בהחמרת מדיניות הענישה בעבירות רכוש אשר הפכו: **"למכת מדינה, למקור דאגה וטרוריה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם..."**. ובבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.2010) הוסיף בית המשפט ועמד על מעגלי פגיעתן של עבירות אלה והסיכונים הגלומים בעצם ביצוען:

"...מי ימוד את עגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש שדומה כי ליבנו גס בהם [...] העבירות של גניבת רכב [...] הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הביטחון האישי של הציבור וגניבת רכב עלולה בהאידנא להפוך חיש מהר למרדף משטרתי על כל הסכנות הכרוכות בכך..."

במרוצת השנים התגברה הקריאה להחמיר בעונשם של אלה המורשעים בעבירות רכב [ראו רע"פ 2366/10 **ג'אבלי נ' מדינת ישראל** (13.04.2010); רע"פ 7890/10 **מליטאת נ' מדינת ישראל** (1.11.2010); ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (3.11.2014)]. כיום, בחלוף למעלה משני עשורים, מכת המדינה ממשיכה להכות במלא העצמה, לנגוס ברכושו של הציבור בישראל ולמעשה כבר מזמן הפכה ל"עשר המכות".

משטרת ישראל משקיעה משאבים רבים בניסיון ללכוד את העבריינים, אלה מבית ואלה מחוץ שמעשיהם נועדו לשלול רכוש מאזרחים תמימים תוך יצירת מצבים מסכני חיים. עם זאת, התחקות אחר רכוש גנוב לרבות רכבים גנובים תפסתם והחזרתם לבעליהם בישראל היא משימה כמעט בלתי אפשרית. מכאן החשיבות הגדולה בטיפול מניעתי מביצוע עבירות אלו ולכל הפחות צמצום התופעה, אשר צריך ותיעשה בהכבדה משמעותית של הענישה ויהיה בה להרתיע ממש, שאם

לא כן, תמשך הפגיעה בסדרי החברה ובשלטון החוק והסכנה לביטחונה של החברה הישראלית תעמיק ותגבר.

ענישה נוהגת

5. העונש הקבוע לצדה של עבירת גניבת רכב (עבירה אחת) הוא 7 שנות מאסר. הענישה הנוהגת בעבירה אחת של גניבת רכב נעה כיום בין 12 ל 24 חודשי מאסר ואף יותר. בחינת הענישה הנוהגת בפסיקה שואפת על פי רוב למקרים שנוסבותיהם דומים פחות או יותר לנסיבות המקרה הנדון, אם כי גם ממקרים חמורים או קלים יותר, נוכל ללמוד על הקו המרכזי בענישה ובעיקר על זו שראוי להנהיג, והכל בהתאמה ובשינויים המחויבים למקרה הנדון.

בת"פ (שלום נתניה) 36105-12-19 **מדינת ישראל נ' פואד גאבר** (6.07.2021) נקבע מתחם עונש בין **12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, בעבירת גניבת רכב בצוותא**. הנאשם אסף אחר ממחסום ג'בארה והסיעו לכפר ויתקין, שם ניפץ האחר את חלון רכב המתלונן, ולאחר ששבר את מערכת ההנעה, הניע את הרכב ונהג בו מהמקום, כשהנאשם נסע לפניו עד אשר נעצרו השניים במחסום. **עונשו של הנאשם, נעדר עבר פלילי, נגזר מתחת לרף הענישה התחתון, 11 חודשים, לאור העונש שהושת על שותפו לאותה עבירה.**

בת"פ (שלום ב"ש) 2193-10-18 **מדינת ישראל נ' אלהדאלין** (20.03.2019), קבע בית המשפט זה מתחם עונש בין **12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל** ואת עונשו של הנאשם (נעדר עבר פלילי) ל **13 חודשי מאסר בפועל**. המדובר במי שהורשע בעבירות ניסיון גניבת רכב, גניבה מרכב ואיומים. הנאשם התפרץ לרכבה של המתלוננת לאחר שניפץ את משולש החלון האחורי וגנב כסף מזומן בסך 3,500 ₪, שבר את המתנע בכוונה לגנוב את הרכב אולם הפסיק משהבחין במתלוננת שניסתה למנוע ממנו להימלט, והנאשם מצדו איים עליה כך שהניף מברג לעברה.

בת"פ (שלום ב"ש) 49589-06-17 **מדינת ישראל נ' אלגראבעה ואח'** (2.1.2019) נקבע מתחם עונש בין **13 ועד 25 חודשי מאסר בפועל** בעבירות של **גניבת רכב, סיוע לפריצה לרכב וגניבה**. הנאשמים גנבו באישון לילה רכב שחנה בעיר ובהמשך אותו לילה סייעו לאחר להתפרץ לרכב על ידי שבירת החלון וגניבת תיק מתוך הרכב. בית המשפט גזר על נאשם 1 - **15 חודשי מאסר** ועל נאשם 2, נעדר עבר פלילי, **13 חודשי מאסר**. ערעור למחוזי נדחה.

בעפ"ג(מחוזי ים) 7078-03-13 **נעאפרה נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (אליו הפנתה המאשימה). קבע בית המשפט מתחם עונש בין **10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בעבירות כניסה לישראל שלא כדין, **ניסיון גניבת רכב וגניבה מרכב**, בכך שנכנס לישראל שלא כדין, **ניסה לגנוב רכב**, לא הצליח להניע את הרכב וגנב מערכת שמע מהרכב. בית המשפט גזר על הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, **24 חודשי מאסר**. בבית המשפט המחוזי עונשו הופחת ל-20 חודשי מאסר.

בת"פ (שלום ת"א-יפו) 29402-12-15 **מדינת ישראל נ' אגמיל** (15.3.2018), קבע בית המשפט מתחם עונש בין **8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל**, לנאשם שהורשע בפריצה לרכב בכוונה לגנוב, חבלה במזיד ברכב וניסיון גניבת רכב, בכך שפרץ לרכב ע"י ניפוח שמשת החלון, פירק את מנגנון ההתנעה וניסה לגנוב אותו ע"י התנעתו, אך משלא הצליח לעשות כן, נטש את הרכב. בית המשפט גזר על הנאשם בעל עבר פלילי, **12 חודשי מאסר בפועל**. ערעורו לבית

המשפט המחוזי נדחה.

בת"פ 30986-09-15 (שלום ב"ש) **מדינת ישראל נ' בחיץ** (3.3.2016), קבע בית המשפט מתחם עונש בין **10 ועד 30 חודשי מאסר בפועל**, לנאשם שהורשע בעבירות **ניסיון גניבת רכב**, פריצה לרכב וכניסה לישראל שלא כחוק, בכך שהגיע באישון ליל לשכונת מגורים, התפרץ לג'יפ שחנה במקום וניסה לגנוב אותו על ידי שבירת חובק ההגה. בית המשפטגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי וקיומו של מאסר מותנה **18 חודשים** תוך הפעלת המאסר המותנה כך שירצה **23 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (שלום ב"ש) 22437-01-15 **מדינת ישראל נ' אבו רקייק** (15.12.201), קבע בית המשפט מתחם עונש בין **6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בעבירות של פריצה לרכב, ניסיון גניבת רכב, החזקת כליפריצה וחבלה במזיד ברכב. המדובר במי שהגיע באישון ליל לעיר באר-שבע, פרץ לרכב חונה, וניסה לגנוב אותו תוך שבירת חובק ההגה ועקירת מפסק המתנע. **בית המשפט גזר על הנאשם, צעיר, נעדר עבר פלילי, 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.**

בת"פ (שלום ב"ש) 23830-05-13 **מדינת ישראל נ' אשויכיה** (10.10.2013), קבע בית משפט מתחם עונש בין **10 ועד 30 חודשי מאסר בפועל**, לנאשם שהורשע בעבירות של **ניסיון גניבת רכב, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, התחזות כאדם אחר ושב"ח**, בכך שנכנס לשטח ישראל ללא אישור וניגש אל רכב בעיר באר שבע, פתח את הרכב באמצעות מפתח מותאם שהיה ברשותו והתיישב על כיסא הנהג בכוונה לגנוב אותו, אך נעצר ע"י שוטרים שארבו במקום בטרם הניע את הרכב. **בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 14 חודשי מאסר בפועל.**

6. בחינת הענישה הנוהגת בעבירת הסיוע לגניבת רכב מעלה מתחם המשתנה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה העיקרית וחלקו של הנאשם בסיוע לביצועה, לרבות עבירות נלוות.

כך נמצא ברע"פ 867/16 **חאלד אבו מוסא נ' מדינת ישראל** (19.9.2016), נדונה ונדחתה בקשת רשות ערעור של מי שהורשע בעבירה של קשירת קשר לפשע, עבירה אחת של סיוע לגניבת רכב והכשלת שוטר, על חומרת העונש - **7 חודשי מאסר בפועל במתחם עונש שבין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר**. המבקש, בעל עבר פלילי, סייע לאחר לגנוב רכב **בכך שנהג כרכב מוביל** לפני הרכב הגנוב ובהמשך התנגד למעצרו.

בע"פ 780/15 **מוצטפא חאג' יחיא נ' מדינת ישראל** (4.2.2015) נדחתה בקשת רשות ערעור על חומרת העונש - **9 חודשי מאסר בפועל**, בגדר מתחם עונש שנקבע "**כמאסר בפועל למשך חודשים**" על המבקש, בעל עבר פלילי, שהורשע בעבירה אחת של סיוע לגניבת רכב ונהיגה ללא ביטוח. המבקש סייע לאחר לגנוב רכב ולהעבירו לתחומי הרשות, כך שבעוד שהאחר נהג ברכב הגנוב, **המערער נסע ברכב לפניו, כרכב מוביל** על מנת להרתיע מפני **אומנם המבקש הורשע בעבירת סיוע, אולם חלקו בגניבת הרכב לא היה שולי, ותרומתו לביצוע העבירה הייתה ממשית**". מחסומי משטרה. בדחותו את הבקשה הוסיף בית המשפט העליון "

בעפ"ג 1605-04-17 **אלצאנע ואח' נ' מדינת ישראל** (מחוזי ב"ש) דחה בית המשפט ערעור של שניים שהורשעו

בביצוע עבירה אחת של סיוע לגניבת רכב והחזקת מכשירי פריצה. מערער 2 הורשע בנוסף בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. המערערים הגיעו עם כלי פריצה אל רכב ושם מסרו את הכלים לאחר שפרץ וגנב את הרכב, בעוד הם מאבטחים את המקום. בהמשך נהג מערער 2 ברכב הגנוב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. **מתחם העונש בעניינו של נאשם 1 נקבע בין 5-12 חודשי מאסר בפועל**, והמתחם בעניינו של נאשם 2 **נקבע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל**. על נאשם 1, נעדר עבר פלילי, נגזרו **7 חודשי מאסר בפועל**, ועל נאשם 2, נעדר עבר פלילי, נגזרו **8 חודשי מאסר בפועל**. בדחות את הערעור ציין בית המשפט המחוזי: **"נוכח הפגיעה הקשה בציבור בגין מעשים כמו אלה שביצע המערער, יש מקום להטיל עונשי מאסר של ממש כדי לנסות ולמגר את התופעה ואת מכת המדינה של גניבת כלי רכב"**.

בת"פ (שלום ב"ש) 59440-02-20 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן** (9.12.2020) שנדון בפני, נקבע מתחם ענישה בין **10 ועד 22 חודשי מאסר בפועל** בעבירת סיוע אחת לגניבת רכב, הפרת הוראה חוקית ונהיגה בזמן פסילה. המדובר במי שלא היה מעורב כלל בקשר לגנוב את הרכב ובגניבת הרכב במקום בו חנה (סמוך לחיפה), אלא מי שקיבל את הרכב לידי, בדרום הארץ, 2 ימים לאחר שנגנב, וחלקו בסיוע היה בנהיגת הרכב לשטחי הרש"פ. עונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, שנהג ברכב בזמן פסילה ותוך הפרת הוראה חוקית, נגזר ל **13 חודשי מאסר בפועל** (במצטבר להפעלת מאסרים מותנים, **24 חודשי מאסר בפועל**. ערעור למחוזי נדחה

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 1203-07-21 **מדינת ישראל נ' אלהוזייל** (20.10.2021) עמד בית המשפט המחוזי על חלקו של הנאשם בכלל העבירות, על מתחם עונש שאינו הולם, וקיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שגזר בית המשפט השלום ב"ש. המדובר בנאשם שהורשע בעבירה של קשירת קשר, סיוע לגניבת רכב (עגלה נגררת), הנאשם שמר כשהאחרים גנבו) ופריצה לבניין שאינו דירה (הנאשם השתתף באופן פעיל בפריצה והגניבה). בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם בין **6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר אחת**, וגזר על הנאשם) בעל עבר פלילי שלחובתו מאסר על תנאי בן 6 חודשים בר הפעלה) 9 חודשי עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי **"מתחם העונש שנקבע בבית המשפט קמא, על שני קצותיו, אינו משקף כראוי את חומרת המעשים בנסיבותיהם ואת מידת האשם של המשיב"**, מכאן ולאחר שציין כי ערכאת הערעור בד"כ אינה נוהגת להחמיר בעונש העמיד את עונשו של הנאשם על **12 חודשי מאסר בפועל ובמצטבר למאסר על תנאי - 18 חודשי מאסר בפועל**.

7. מידת פגיעתם של הנאשמים יחד ולחוד בערכים המוגנים הנה משמעותית כאמור. נקל לשער בתחושותיו הקשות של המתלונן אשר בלילה אחד חדרו עבריינים למקום מגוריו, לפרטיותו ובתוך כך גנבו ציוד אשר לבטח משמש אותו לעבודה, בהמשך גרמו נזק לרכבו עת ניסו לגנובו ובהמשך עוד ניסו לגנוב את הטרקטור שהוא כידוע כלי עבודה חקלאי במובהק.

מכלל הדברים האמורים, לאחר שנתתי דעתי לערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים ומידת פגיעתו של כל אחד מהם, חלקו ואשמו, ולאחר שנתתי דעתי לענישה הנוהגת - סבורני כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות אותן ביצע נאשם 1 צריך וינוע במתחם שהרף התחתון שלו יהיה גבוה מזה לו עתרה התביעה. עם זאת, בהינתן שעל דרך הכלל בית המשפט אינו נוטה להחמיר במתחם הענישה לו עתרה התביעה, אקבע את המתחם **כך שינוע בין 9 ל 24 חודשי מאסר**

בפועל.

אשר למתחם העונש ההולם את מכלול העבירות אותן ביצע נאשם 2 סבורני כי זה נכון **כי ינוע בין 18 ל 40 חודשי מאסר בפועל.**

עונשם של הנאשמים

8. נאשם 1 יליד שנת 1989 צבר לחובתו עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש. רישומו הפלילי מעלה 6 הרשעות כאשר האחרונה שכן משנת 2021 בעבירות של הסגת גבול פלילית, החזקת מכשירי פריצה, קבלת נכסים שהושגו בעוון והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגינה נגזרו עליו 4 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה בר הפעלה בן 5 חודשים לבל יעבור עבירת רכוש.

הרשעה מדצמבר 2020 בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב, ועבירות דומות מהרשעה נוספת בשנת 2020 ובשנת 2019. בשנת 2019 נמצא עבירות של גניבת כלי/אמצעי תוצר עבודה/בקר, בגין נגזרו עליו 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

בשנת 2014 הורשע הנאשם בשרשרת של תיקים פליליים שאוחדו, רובם ככולם בעבירות רכוש - גניבה חקלאית, הסגת גבול פלילית, גניבת רכב, התפרצות לבית מגורים, סיוע לגניבה חקלאית, הפרת הוראה חוקית, **בגין נגזרו עליו 36 חודשי מאסר בפועל.**

רישומו הפלילי של נאשם 1 מלמד במובהק כי הוא עבריין רכוש רצידיוויסט. עיון בגזרי הדין שהוגשו לעיוני כמו ברישומי הפלילי מצביעות במובהק כי עבירות הרכוש אותן ביצע בעבר בדומה לעבירות כיום בעלות זיקה לכלים ואמצעי עבודה חקלאיים, מבוצעות כלפי חקלאים, עובדי האדמה במושבים וקיבוצים באזור הדרום.

נאשם 1 ביצע את העבירות בעת שמעל לראשו מרחפים לא פחות מ 23 חודשי מאסר על תנאי מתוכם 6 חודשים חבי הפעלה. למעט הודאת הנאשם אשר נציין באה רק לאחר שהחלה ונשמעה ישיבת הוכחות ראשונה - לאמצאתינסיבהאחרת להצדיקהפעלתם המאסרים המותנים בחופף מאסר שיושת עליו בתיק זה. נהפוךהוא, העובדה כי מדובר בעבריין רכוש רצידיוויסט אשר חוזר ומבצע עבירות רכוש כמתואר לעיל, וביודעו על שרשרת מאסרים על תנאי המרחפים מעל ראשו לרבות מאסר על תנאי שהוארך פעם אחת והוא חב הפעלה כיום - **מחייבת כי בגדרי השיקולים לקביעת עונשו במתחם העונש ההולם למכלול מעשיו, ינתן משקל נכבד ומשמעותי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים.**

תכליתו של סעיף 58 לחוק העונשין הינה הרתעתית. הסעיף מורהכיצאשרמוטלעונשמאסרמופועללצדו עונש מאסר ותנהירוצושיתקופותהמאסר ככללבזואחרזו. הסמכות הנתונה לשיקול דעתו של בית המשפט לסטות מהוראת הסעיף ולהורות על חפיפתן של תקופות המאסר ראוי כי תופעל רק במקרה בו נדרש איזון בין האינטרס החברתי במיצוי הדין לבין האינטרס האנושי, הנוטה חסד לנאשם ראו בע"פ 3503/01 **תפאלני' מדינת ישראל**פ"דנח 1, וכן בע"פ 4654/03 **ולידני' מדינת ישראל**, פסקה 27.

במקרה הנדון קיימת זיקה ישירה בין העבירות נשוא כתב אישום זה לעבירות שבגינן צבר חודשי מאסר, קרי הנסיבות נוטות למצות את הדין עם הנאשם אשר פעם אחר פעם חוזר ופוגע בזולת, ברכושם ועבודתם של עובדי האדמה, בביטחונם ושלוות נפשם.

יחד עם הדברים האמורים, לפני משורת הדין ומשהבאתי בחשבון כי הנאשם בסופם של דברים לקח אחריות על מעשיו, ולאחר שנשמעה ישיבת הוכחות ראשונה, חזר בו מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום המתוקן, לא אמצה עמו את הדין, גם בשים לב כי הוא הוא נשוי ואב ל 5 ילדים קטינים.

אשר לנאשם 2 - עברו הפלילי כולל הרשעה אחת משנת 2020 בעבירה של הסגת גבול פלילי וגניבת כלי/אמצעי תוצר עבודה/בקר בגינן נגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי בן 10 חודשים שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע, מאסר מותנה בן 3 חודשים בעבירות רכוש מסוג עוון.

הנאשם ביצע את העבירות הנוכחיות להן זיקה לעבירות בהן הורשע בשנת 2020, זמן קצר יחסית לאחר שחרורו ממאסר ועת שמאסר מותנה בן 13 חודשים תלוי ומרחף מעל ראשו. לא באו בפני נסיבות אישיות ו/או משפחתיות של הנאשם, ועל כן, כמו אצל נאשם 1 כל שניתן להביא לזכותו בקביעת עונשו בתוך המתחם היא האחריות שלקח על מעשיו, אמנם לאחר שנשמעה ישיבת הוכחות ראשונה אולם הודאתו בכל מקרה חסכה זמן שיפוטי משמעותי.

עוד בגדרי השיקולים לקולא אביא בחשבון את תקופת מעצרם הממושכת, למעלה מ-13 חודשים בתנאי מעצר שאינם מהקלים.

סוף דבר - לאחר שקלול מכלול השיקולים הנדרשים לבחינת עונשם של הנאשמים, אני גוזרת עליהם את העונשים הבאים:

נאשם 1

- א. 12 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו על פי רישומי שב"ס.
- ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 12 חודשים מת"פ 28616-02-19 חציו ירצה הנאשם בחופף וחציו במצטבר לעונש שהושת עליו בסעיף א לעיל.
- ג. הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים (חב הפעלה) מת"פ 34601-10-19 במצטבר לעונש שהושת עליו בסעיף א לעיל.
- ד. הפעלת מאסר על תנאי בן 5 חודשים מת"פ 48472-11-17 3 חודשים ירצה הנאשם בחופף ו 2 חודשים ירצה במצטבר לעונש שהושת בסעיף א לעיל. **סה"כ ירצה הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו על פי רישומי שב"ס.**
- ה. 9 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור

עבירות רכוש מסוג פשע.

- ו. 4 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון.
- ז. קנס בסך 5,000 או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 120 ימים מיום שחרורו מהמאסר. קודם שחרורו של הנאשם מהמאסר ועל פי בקשתו מסך הכספים המופקדים בתיר המעצר הקשור בתיק זה.
- ח. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלונן (עד תביעה 1) אשר ישולם תוך 60 ימים מיום שחרורו ממאסר.
- ט. הפעלת התחייבות מת"פ 28616-02-19 בסך 10,000 ₪, לתשלום תוך 120 ימים מיום שחרורו ממאסר.
- י. הפעלת התחייבות מת"פ 34601-10-19 בסך 4,000 ₪, לתשלום תוך 120 ימים מיום שחרורו ממאסר.

נאשם 2

- א. 22 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו על פי רישומי שב"ס.
- ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים שירוצה במצטבר למאסר בן 10 חודשים, שניהם מת"פ 36468-12-19, 13 חודשים הנ"ל ירצה הנאשם 7 בחופף ו-6 במצטבר. **סה"כ ירצה הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו על פי רישומי שב"ס.**
- ג. 9 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.
- ד. 4 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון.
- ה. קנס בסך 10,000 ₪ או 55 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 90 ימים מהיום שחרורו מהמאסר. קודם שחרורו של הנאשם מהמאסר ועל פי בקשתו מסך הכספים המופקדים בתיר המעצר הקשור בתיק זה.
- ו. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלונן (עד תביעה 1) אשר ישולם תוך 60 ימים מיום שחרורו ממאסר.
- ז. 6 חודשי פסילה בפועל מלהחזיק /לקבל רישיון נהיגה. מניין הפסילה יחל לאחר שחרורו ממאסר.

בהסכמת הצדדים, רכב לנד קרוזר מספר רישוי - 7630001 יוחזר לנאשם או למי מטעמו.

הודעה זכות הערעור

ניתן צו להשמדת המוצגים בתיק.

ניתן היום, ז' תשרי תשפ"ג, 02 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.